

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XIV nr. 3692

4 pagini

20 bani

Marți

21 august 1956

Traiască forțele iubitoare de pace din întreaga lume în lupta unită pentru slăbirea continuă a încordării în relațiile internaționale, pentru dezarmare și interzicerea armei atomice, pentru reglementarea pe cale pașnică a tuturor problemelor litigioase, pentru preîntâmpinarea unui nou război!

(Din chemările Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cu prilejul zilei de 23 August 1956)

Înfăptuiri de seamă în cinstea marii sărbători

Aureomicină de fabricație românească

IASI (de la corespondentul nostru). — Fabrica de Antibiotice a obținut o nouă victorie însemnată: de curând colectivul științific de însoțire format din Dr. Constantin Tudose, șeful stației, și microbiologii Lucrarea Bereanu și Teodor Gheorghiu, alături de laboranții Iulia Bliță și Maria Istrăduț, au realizat o cantitate însemnată de inoculi, producători de Aureomicină, suficienți pentru începerea fabricării Aureomicinei pe scară industrială. Experimentările făcute în laborator au dat rezultate excepționale, inoculii de Aureomicină întrunind condițiile necesare pentru fabricarea Aureomicinei românești.

Acastă victorie se adaugă la celelalte realizate de același colectiv. Este vorba de primii inoculi de Penicilină, ne mai fiind necesar să se aducă inoculi producători din import. Pe lângă faptul că inoculii de Penicilină obținuți la fabrica de Antibiotice din Iași dau un randament considerabil sporit în ceea ce privește concentrația Penicilinelor pe c.m.c., întreținerea realizată anual o economie de peste 300.000 lei.

Tot în cinstea zilei de 23 August monștrii de la Monchim București și constructorii de la Trușcău au terminat construcția primei stații pilot a industriei noastre de Antibiotice, stație care se află în prezent în rodaj.

Grija pentru păstrarea cerealelor colectate

ROMAN (de la corespondentul nostru). — Conducerea bazei de recepție Roman din regiunea Bacău, dovedește o preocupare deosebită pentru primirea și depozitarea în cele mai bune condiții, a cerealelor colectate. S-a acordat de pildă multă atenție instruirii personalului atât în ceea ce privește efectuarea în timp scurt a formalităților cenzurării și plății cotelor colectate și mai ales în scurtarea timpului de analiză a cerealelor preluate.

Pe lângă recepționarea, colectivul bazei de recepție Roman se îngrijește și de păstrarea în condiții optime a produselor colectate. Lucrând cu selectoarele acționare electrice, magazionerii bazei de recepție au condiționat până acum multe saci de tone grâu și orz semănător, iar pentru a-l reduce gradul de umiditate, el au folosit importanțe cantități de grâu.

Întrecerea se desfășoară din plin

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Constanța, s-au angajat ca să termine tracterul până la 23 August. Pe arii întrecerea între brigăzi, echipe și cete se desfășoară din plin. Până la 17 august, în regiunea Constanța s-a înregistrat recolta de peste 350.000 ha., adică peste 90 la sută.

Printre raioanele fruntașe sînt Fetuși cu 99 la sută, Hirsova cu 97 la sută și Medgidia cu 91 la sută.

Concomitent cu fructul se execută arăturile de vară. Pînă acum suprafața pe care s-au făcut arăturile de vară este de aproape 90.000 ha.

Criza de guvern din Olanda

Deși au trecut mai mult de două luni de la alegerile parlamentare din Olanda, noul guvern olandez nu a fost format încă pînă acum. După îndelungi consultări și tratative, Drees, liderul partidului muncii (al socialiştilor de dreapta) și șef al ultimului guvern, și M. Romme, conducătorul partidului catolic de dreapta, s-au prezentat pe rînd în fața regiștrului, anunțînd-o că renunță la încercările de a forma noul cabinet. Ceea ce pare să însemne că și o înțelegere simplă și ușor de apăsare, se arată a fi în realitate divergențe serioase, reflex al unor profunde frămîntări politice.

În ce constă aceste frămîntări? Pe plan intern este vorba, în

primul rînd, de atitudinea diferită a partidelor politice față de dificultățile prin care trece economia Olandei. Participarea țării la pactul Atlanticului a impus o creștere a cheltuielilor militare pînă la 1.500 milioane guldeni anual ceea ce constituie izvorul unor mari greutăți economice.

Pentru rezolvarea acestor probleme, partidul muncii și partidul catolic de dreapta — care dețin majoritatea mandatelor în parlament — preconizează soluții diferite. În timp ce liderii partidului muncii preconizează menținerea cheltuielilor militare la actualul nivel, partidul catolic, reprezentînd interesele cerșitorilor celor mai reacționare, apără cererile de mărire a alocațiilor militare. Elementele divergente se manifestă și în ceea ce privește alte probleme, de pildă, aceea a trianului de vest (teritoriul al Indoneziei aflat încă sub administrație olandeză).

Multe puncte din programul partidului muncii sînt sprijinite de Partidul Comunist din Olanda, care a declarat că rezultatele alegerilor arată limpede posibilitatea constituirii unui guvern din care să fie excluși reprezentanții partidului catolic al lui Romme. Cu toate acestea, eforturile conducătorilor partidului muncii s-au desfășurat în sensul căutării unei formule de compromis cu partidul catolic de dreapta în scopul formării cu acesta a unui guvern de coaliție, cum a fost și cel precedent. Partidul catolic însă, dorind să-și sporască influența, s'întreabă într-o bună măsură, după cum au ordonat alegerile din luna iunie — a cerut în ultimul moment înfrîngerea unui nou ministru, care să fie condus de un catolic și să preia amănunțit funcții în domeniul economiei. Ceea ce partidul muncii a refuzat.

Sarcina formării noului guvern întrecută acum să o ducă la capăt profesorul Liefjck, membru al partidului muncii și fost ministru de finanțe.

Criza de guvern din Olanda este semnificativă pentru frămîntările politice pe care le generează contradicțiile dintre interesele reale ale poporului olandez și obligațiile asumate de Olanda în cadrul pactului Atlanticului. Felul în care va fi rezolvată va arăta cum înțelege cererile conducătoare din Olanda să se rezolvă mai mult: interesele naționale sau interesele străine?

U. VALUREANU

Vom dezvolta neîncetat colaborarea dintre R. D. Germană și România

Interviul acordat de dr. Johannes Dieckmann, președintele Camerei Populare a R. D. Germane, ziarelor „România liberă” și „Steagul roșu”

Problemele legate de reunificarea Germaniei sînt de multă vreme în atenția tuturor. În legătură cu aceasta și cu alte probleme privind Republica Democrată Germană, București, trimis special al ziarelor

„România liberă” și „Steagul roșu”, a rugat pe dr. Johannes Dieckmann, președintele Camerei Populare a R. D. Germane, să răspundă la câteva întrebări. Publicăm mai jos răspunsurile primite:

INTREBARE: Cum apreciați dvs. domnule președinte, importanța rezultatelor recentelor tratative de la Moscova între guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Republicii Democratice Germane, pentru extinderea relațiilor între cele două țări, precum și pentru viitoarea dezvoltare economică a Republicii Democratice Germane?

RASPUNS: Datorită rezultatelor recentelor tratative de la Moscova, Republica Democrată Germană va fi pusă în situația nu numai să-și îndeplinească țările factori de incertitudine, dar și să-și clarifice poziția față de cele două planuri cîștigat al său, aflat de mai multă vreme în stare de proiect, ci să se și desprindă considerabil.

Faptul că am reușit să îndeplinim atât planul de doi ani, în perioada 1949-1950, cît și primul plan cincinal 1951-1955, reprezintă o mare realizare a oamenilor muncii din țara noastră.

Se înțelege, că tot sprijinul pe care ni l-a acordat din nou Uniunea Sovietică va întări și mai mult simțirea prieteniei dintre țările și popoarele noastre, iar noul avînt pe care îl va lua economia noastră națională, va consolida nu numai poziția noastră națională și internațională ci va aduce folos, datorită efectelor sale materiale și politice, și țărilor de democrație populară din Europa.

INTREBARE: Ce ne puteți spune, domnule președinte, despre relațiile dintre Camera Populară a Republicii Democratice Germane și parlamentele altor țări și ce părere aveți despre importanța acestor relații pentru consolidarea mai departe a colaborării dintre Republica Democrată Germană și celelalte țări?

RASPUNS: Relațiile dintre reprezentanții populației noastre și parlamentele celorlalte țări se dezvoltă în mod foarte îmbucurător. Am făcut schimb de delegații parlamentare cu Uniunea Sovietică și am primit vizita unei delegații parlamentare din Republica Populară Ungară. O delegație

gație a Camerei Populare a vizitat de curînd Albania. Așteptăm, peste scurtă vreme, vizita unei delegații albaneze la o delegație a Camerei Populare va pleca în Ungaria pentru a întoarce vizita făcută nouă. Am primit invitația Seimului Polonez de a vizita Republica Populară Polonă, invitație căreia îi vom da curs cît mai curînd și sperăm să primim apoi, peste scurt timp, vizita prietenilor noștri polonezi.

Am putut stabili, de asemenea, relații îmbucurătoare cu un însemnat număr de reprezentanți ai parlamentelor din regiunile din zona pîcii din Asia de sud-est și Arabia, precum și din țările capitaliste. Nu trece aproape nici o săptămînă fără să primesc membri ai parlamentelor acestor țări și aproape nici o lună, în care delegații oficiale de reprezentanți ai parlamentelor din țările Europei occidentale să nu viziteze Republica Democrată Germană. Așa de pildă, anul acesta țara noastră a fost vizitată pentru a treia oară de o delegație a Camerei Comunei din Anglia, iar din ultima delegație făceau parte alți membri ai partidului laburist cît și ai partidului conservator guvernamental, precum și ai partidului liberal. O delegație parlamentară, compusă din 20 de membri ai partidului laburist, a vizitat în curînd țara noastră. Am avut de asemenea, un rotitor schimb de vizite cu membri ai parlamentelor din India, Ceylon, Sudan, Liban, Brazilia și din numeroase alte țări din Orientul Mijlociu și Apropiat. Alți membri ai parlamentelor din diferite țări și-au anunțat, la rîndul lor, vizita în țara noastră.

Pot spune, deci, că relațiile dintre Camera Populară Germană și parlamentele sau membri izolați ai parlamentelor din alte țări, au consolidat și mai mult legăturile de prietenie ale Republicii Democratice Germane cu celelalte țări ale socialismului și că au început să se stabilească, și în parte au și fost stabilite, relații prietenești cu numeroase alte țări și popoare.

INTREBARE: Ce ne puteți spune, domnule președinte, despre relațiile dintre Camera Populară a Republicii Democratice Germane și parlamentele altor țări și ce părere aveți despre importanța acestor relații pentru consolidarea mai departe a colaborării dintre Republica Democrată Germană și celelalte țări?

RASPUNS: Relațiile dintre reprezentanții populației noastre și parlamentele celorlalte țări se dezvoltă în mod foarte îmbucurător. Am făcut schimb de delegații parlamentare cu Uniunea Sovietică și am primit vizita unei delegații parlamentare din Republica Populară Ungară. O delegație

INTREBARE: Ce ne puteți spune despre străduințele depuse de Camera Populară în vederea unei înțelegeri între țările germane și să intenționează să întreprindă Camera Populară pe viitor în această problemă?

RASPUNS: Camera Populară și Guvernul Republicii Democratice Germane au propus, din 1950, nu mai puțin de 85 de ori parlamentului și guvernului de la Bonn discutarea problemelor vitale ale poporului nostru în cadrul unor tratative comune, pentru a ne putea înțelege asupra măsurilor necesare în vederea reunificării Germaniei. În decembrie 1955, guvernul și parlamentul de la Bonn au răspuns prin tăcere ofertei noastre sau le-au respins. O singură dată a fost primită la Bonn — acum 4 ani — de către președintele Bundestagului dr. Ehlers (decădat între timp), o delegație oficială a Camerei Populare Germane. Faptul, însă, că această primă și promițătoare (și pînă atunci singura) încercare de apropiere între cele două parlamente ale Germaniei a fost categoric reprobată de Adenauer, a dus la deplina ei eșec.

Prin urmare, atîc timp cît Adenauer se află la cîrmă, toate eforturile noastre pentru a ajunge la o înțelegere în problema germană, la nivel parlamentar sau guvernamental, vor rămîne și mai departe fără rezultat dacă nu se întîmplă „o minune”. Totuși, datorită inițiativelor noastre neobișnuite, s-au obținut succese importante. În cursul ultimilor ani, au avut loc numeroase convorbiri între diferite deputați din cele două parlamente — chiar și cu membri ai fracțiunii Adenauer — și aceste convorbiri au contribuit la faptul că coaliția celui din urmă de la Bonn este alcătuită astăzi numai din propriul lui partid și din cîteva membri ai altor partide din diferitele noastre republi. În vederea unei înțelegeri au contribuit, în primul rînd, la mobilizarea și la trezirea conștiinței populației Germaniei occidentale. Așa dar, la alegerile ce vor

(Continuare în pag. 2-a)

Primul motor Diesel rapid construit în țară

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). În hula de monștri motoare a uzinelor „Steagul Roșu” este o vie animată. Muncitorii inginerii și tehnicienii din toate secțiile producătoare au venit să admire primul motor Diesel rapid, realizat în această uzină în cinstea zilei de 23 August.

Noul motor fabricat în uzina „Steagul Roșu” este considerat ca unul dintre cele mai moderne motoare Diesel existente. El are 92 cai putere, este înzestrat cu 6 cilindri în mîsură să efectueze 2.440 turații. Fiind o construcție de precizie s-a încheiat la fabricarea lui foarte multe ojele aliate, unele dintre acestea elaborate pentru prima dată în țara noastră.

Motorul a fost realizat într-un timp record, aproximativ 100 de zile. Pentru scurtarea timpului de proiectare a motorului și fabricarea pieselor necesare acestuia s-a constituit o echipă de șoc alcătuită din cele mai capabile cadre ale uzinei.

În tot timpul usina a colaborat cu o altă serie de întreprinderi furnizoare, care au executat cutiile de viteză, pompele de apă, segmentii, etc.

Uzina studiază în prezent adaptarea tipului actual de motor Diesel cu motor de explozie. Prin urmare există posibilitatea fabricării a acestui tip de motor acționat fie cu benzină, fie cu motorină.

Fabricarea motorului Diesel rapid constituie un pas important în direcția îmbunătățirii calității autoturismelor românești „Steagul Roșu”. Majoritatea autoturismelor fabricate de noi în cursul anului viitor vor avea motoare moderne de bună calitate, rezistente.

Progres continuu în domeniul electrificării țării noastre

În cei cinci ani al primului cincinal, producția de energie electrică a crescut de mai mult de două ori, adică de la 2,1 miliarde kilowatt/ore la 4,3 miliarde kilowatt/ore. În comparație cu anul 1938, cînd în România s-au produs 1,15 miliarde kilowatt/ore — producția anului 1955 a fost deci de aproape 4 ori mai mare. Aceste cifre arată singure nu numai ritmul rapid de creștere a producției de energie electrică dar și creșterea gradului industrializării țării noastre care a cerut mărirea în asemenea măsură a producției de energie electrică.

O comparație între ritmul de creștere a producției de energie la noi în țară și în alte țări, este edificatoare: în R.P.R. producția de energie s-a dublat în 5 ani, în întreaga lume producția de energie se dublează la fiecare 10 ani, în Franța are loc o dublare la 9 ani, în Elveția la 13 ani, în Anglia la 8 ani, în S.U.A. la 10 ani. Cred că cifrele sînt destul de concludente, fără necesitatea unui comentariu suplimentar. Puterea instalată în centralele electrice din 1950 pînă la 1.750.000 kilowatt la cea a 1.200.000 kilowatt adică în cei 5 ani al cincinelului, regiunea noastră a instalat aproape tot atîta putere cît a instalat regiunea burgeois-mosieresc în 30 de ani.

S-au construit și dat în exploatare centrale puternice ca termocentrala Dolocști, cu o putere aproape de două ori mai mare ca a celei mai puternice termocentrale instalată de regimul capitalist, termocentrala Singioargiu de Pădure, termocentrala Comănești, termocentrala Ovidiu 2, hidrocentrala Sadu V, hidrocentrala Moroeni. S-au dat în exploatare primele grupuri de la termocentralele Borzești și Paroșeni, care furnizează în același timp energie termică grupului de industrie din apropiere.

Indicii noilor unități depășesc cu mult pe cei ai vechilor instalații. Centralele noi au unități mari — ajungîndu-se la grupuri de 50.000 kW față de 20.000 kW, cel mai mare grup al uzinei Grozăvești existent în 1950.

Energia electrică a început să fie distribuită din ce în ce în mai multe puncte ale țării. În ultimii 5 ani, lungimea liniilor de transport de energie electrică de 110 kilowatt a crescut de 7 ori, numărul stațiilor de transformare de 8 ori.

Asfel, au fost legate de rețelele electrice ale sistemelor energetice, orașe ale țării care erau alimentate izolat: Pitești, Bacău, Bălănești, Huneț și altele, asigurîndu-se nu numai industria cu energie necesară, ci și extinzîndu-se folosirea energiei electrice de către populația țării. Astfel, consumul de energie pentru nevoi casnice a crescut în ultimii 5 ani cu 73 la sută.

Creșterea consumului de energie în mediul sătesc este în proporție și mai mare. Numărul satelor electrificate de regimul nostru în 5 ani reprezintă o cifră de două ori mai mare decît cea a tuturor satelor electrificate pînă în 1948.

S-a extins consumul de energie la sate altele pentru iluminat cît și pentru electrificarea muncilor agricole.

Așa de exemplu în perioada 1950-1955 au fost electrificate 550 ari de teren numai de către Ministerul Energiei Electrice și Industrii Electrotactice.

O acțiune de electrificare de asemenea amploare presupune și o dezvoltare corespunzătoare a industriei

Ing. George Lazaride
director general în Ministerul
Energiei Electrice și Industrii
Electrotactice

electrotehnice. Pînă la naționalizare, după cum se știe, industria electrotehnică din țara noastră era foarte slab dezvoltată. Pe drept cuvînt această industrie poate fi considerată ca o creație a regimului nostru.

Baza industrială a fost asigurată prin creșterea unor întreprinderi noi ca Electro-Putere-Crișova, Clement-Gheorghe-București, Electro-Precizie-Săcele, Electro-Izolant din București etc., sau prin dezvoltarea celor cîteva întreprinderi existente în momentul naționalizării: (Electromagnetica, Accumulatori etc.).

Din 1948 pînă în 1955, producția electrotehnică, pe total, a crescut de 6,7 ori, producția de motoare de 27,4 ori, de transformatori de 12,5 ori, de cabluri de cea 4 ori, de aparate de radio de 4,9 ori.

Numărul de sortimente și tehnicitatea produselor a crescut de asemenea an de an. De la produse simple care se fabricau la început, s-a trecut la produse din cele mai complexe, ca: interupțori de înaltă tensiune, relee, aparate de măsură, tramvale, instalații de călîre de înaltă frecvență etc.

Și mai mărește sînt perspectivele care se arată în viitorul apropiat în domeniul electrificării țării noastre. Sînt cunoscute directivele Congresu-

lui al doilea al P.M.R., care prevăd și pentru următorul cincinal un ritm ridicat în domeniul electrificării. Pînă în 1960 producția de energie urmează aproape să se dubleze încă o dată (față de anul 1955).

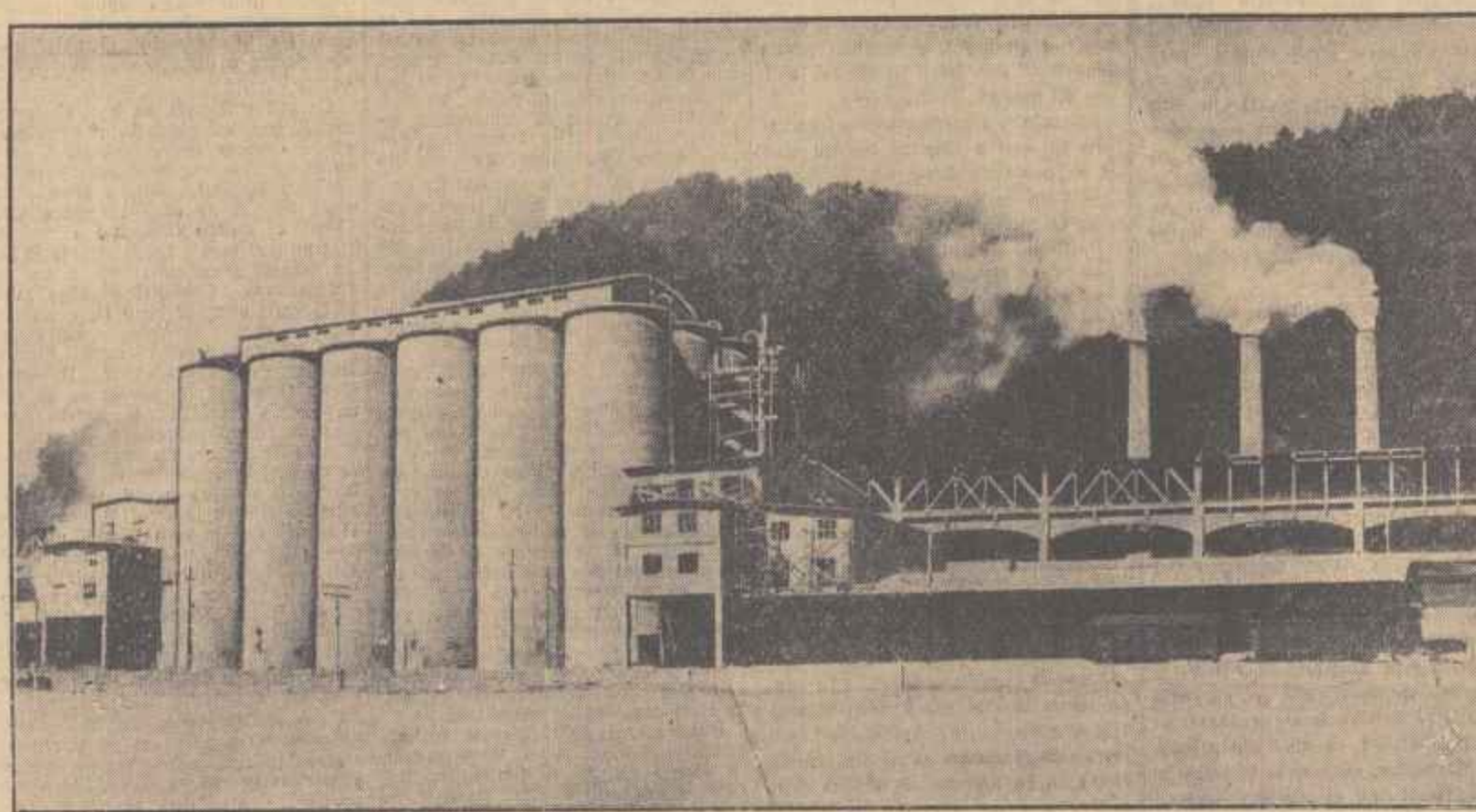
În afară de terminarea termocentralelor mari începute, Paroșeni și Borzești, se vor extinde unele centrale existente, se va construi o nouă termocentrală. Se vor continua lucrările hidrocentralei V. I. Lenin de la Bicăz, astfel încît către finele cincinelului să fie dată parțial în funcțiune.

Se va asigura de asemenea creșterea de vîitor a sistemului nostru energetic prin începerea unor noi hidrocentrale. Se va începe împreună cu celelalte țări riverane, studiul amenajărilor complexe a Dunării, fluviu care reprezintă pentru țara noastră cea mai importantă sursă hidroenergetică.

Noi linii electrice vor lega din ce în ce mai multe din centrele importante ale patriei noastre și un număr important de sate vor fi electrificate, trecîndu-se pe scară din ce în ce mai largă la electrificarea arilor și a unor lucrări agricole.

Aceste cifre, aspecte ne arată clar că electrificarea țării noastre, electrificarea care va crea posibilități pentru dezvoltarea progresului tehnic în țara noastră, pentru dezvoltarea mecanizării și automatizării proceselor de producție, are în regimul nostru o perspectivă care nici n-ar fi putut fi visată în trecut.

CIMENT PENTRU HIDROCENTRALA DE LA BICAZ

Marile lucrări de construcție ce se desfășoară pe șantierul uriașei hidrocentrale „V. I. Lenin” din Bicăz necesită cantități considerabile de ciment. Aici funcționează de cîțva timp o fabrică modernă de ciment a cărei producție acoperă întregul necesar al șantierelor. În fotografie: Aspect al fabricii de ciment din Bicăz.

Foto: MIHAI POPESCU

— Hel, nevastă! M-am hotărît și facem și noi cerere, ce zici?

— Dacă zici tu...

— Hai atunci și adă un plavăș.

I. NITU

Să conducem cu competență economia locală

Cine vine în comuna voastră?

— Cine vine în comuna dumneavoastră?

Intrebarea asta am pus-o activiștilor de la sfaturile populare comunale pe care le-am vizitat în ultima vreme. Răspunsurile căpătate, în marea lor majoritate, se aseamănă ca două picături de apă. Contopite la un loc, acestea răspunduri ar putea să dea naștere următoarelor rânduri.

— D-apoi cine nu vine? Vin oameni mulți de pe toate treptele ierarhice, de toate gradele și profesionale. Vin instructori și delegați, reprezentanți și trimiși speciali pentru intensificarea activității și activității. Vin curieri și vizitatori. Vin oameni de la raion și de la regiune, de la ministere și de la alte organe și organizații centrale. Toți vin în același scop: să contribuie la îmbunătățirea muncii sfaturilor populare comunale.

— Cum întâmpinăm aceștia? Răspunsurile căpătate în diferite comune la această întrebare se deosebesc în ceea ce privește unele de altele. De aceea vom trece acum la concret.

Oameni grăbiți

Comuna Podoleni din regiunea Bacău e în apropierea reședinței raionalului Buzău, din alcătuirea căruia face parte. Comuna e legată de raion printr-o cale ferată și o șosea bună. Poate pentru aceasta sunt cauzele care au contribuit ca în ultima vreme comuna Podoleni să fie vizitată de numeroși reprezentanți ai diferitelor organe. Poate aceasta de altfel nu interesează mai puțin. Mai mult ne interesează alte lucruri. Amme: cum încearcă cei ce vin în comună?

Am pus întrebarea aceasta președintelui și secretarului sfatului popular comunal. Și lăsați că ne-au răspuns dintr-un.

— La noi vin mulți oameni să ne îndrume și să ne ajute în muncă. Dar aproape toți sunt tare grăbiți. Vin în comună, se interesează cum merg însămânșările sau recoltările, (depinde de perioadă) colectările ori impozitele, notează în carne cea ce noi spunem, mai fac câte o observație și apoi pleacă. Nu uita bine înțeles că la plecare să sfătuiască.

— Aveți grijă tovarășii ca treburile să meargă bine. Dacă o să muncii o să aveli perspectiva de a deveni fruntași pe raion.

Apoi pleacă. După cel plecat vine în curând altul. Și acesta se întreprinde la fel. Se informează și alții.

— Președintele comitetului executiv al sfatului popular raional a stat în cadrul a 8 deplasări, făcute în comună, aproximativ 12 ore; secretarul comitetului executiv raional a totalizat 7 ore în cele deplasări; instructorul secției organizatorice raionale — în medie 5-6 ore pentru fiecare deplasare (într-o lună jumătate a făcut 7 deplasări); un reprezentant al secției agricole, anume tov. Tudor Eugen a făcut excepție, a stat o zi (tovarășii din comună s-au uitat tare mult de „lungirea” acestei deplasări); reprezentantul secției culturale, tov. Podolenschi, a stat în medie 2-3 ore la fiecare deplasare.

Exemplele acestea ar putea fi continuate la nesfârșit. De remarcat că reprezentanții regiunii și cei ce vin de la București îndrumă sfatul popular comunal și mai rapid. Ce se realizează în urma unei asemenea îndrumări? Tovarășii din comună nu ne-au răspuns. Nici noi nu vă putem răspunde. Am putea spune doar că o asemenea îndrumare activității sfatului popular comunal sînt mai

mult împiedicați să-și îndeplinească sarcinile ca le au. Ei trebuie doar să-și informeze pe cei ce vin despre situația din comună. Și asta cere timp nu puțin.

Alții stau mai mult dar... stau degeaba

Să mergem și în altă comună, la Cotnari, în regiunea Iași. Aici, cei de aici, vin mai puțin instructori, delegați și reprezentanți. În ultima lună din partea organelor de stat au fost numai 11. Unii dintre ei stau în comună mai mult timp. Ce fac? Se informează și dintr-un dar se informează, mai cu seamă. Așa bunăoară tov. Bișneț G. G. G. s-a informat despre muncă de colectări de cereale. Dintr-un altul cu acest prilej ca în comună unii cetățeni care cultivă plante industriale contractate nu au fost scutiți, conform legii, de o parte din cotă. A altul dar de rezolvat nu a rezolvat această problemă. Tot astfel tov. Ion Vărașu de la secția agricolă raională s-a interesat despre muncă de colectări și despre alte probleme ale dezvoltării agriculturii. A altul și el de multe lucruri. Printre altele a luat cunoștință că responsabilul punctului agricol, Ion Moraru, stă mai mult la Iași și la Iași decât în comună. Ce a făcut tatăl de această situație? Nimic concret. Poate că are de gând să scrie vreun raport. De remarcat că în această perioadă când responsabilul punctului agricol lipsește cu zile din comună, sfatul popular comunal a fost ajutat și de un tovarăș de la Direcția agricolă raională care a rindul său era însoțit de un reprezentant al Ministerului Agriculturii. Dumnezeu însă nu s-a ocupat de asemenea „flecări” cum e lipsa locală de activitate a unui responsabil de punct agricol.

Am putea să dăm și alte exemple. Dar nu mai are rost. Ne mulțumim cu un notăm aici că în comuna Cotnari se țineau din 10 august grădile de pe 229 ha, din cele 975 ha; că începând în 1952, construcția cîminului cultural nu e gata nici acum; că aspectul gospodăresc al comunei țază mult de dor, drumurile sînt lipsite de îngrijire, iar pe de marginea lor nu se află nici măcar șanțuri; că din cei 142.000 lei care trebuie adunat prin autoîmpunere s-au încasat numai 16.000 lei, etc., etc.

De ce toate acestea? După cum se vede din numărul mare al delegaților, comuna nu este lipsită de oameni. Dimpotrivă. Atunci care e cauza?

Nu numai deplasare, ci muncă practică cu rezultate concrete

Cauza e una singură și în Podoleni și în Cotnari și în multe alte comune din patria noastră. Cauza constă în felul defectuos în care muncesc unii tovarășii trimiși la comună. Cei mai mulți dintre aceștia merg la comună ca să-și vizeze delegațiile, ca să poată primi diurnă. Alții se informează despre unele aspecte ale muncii ca să poată alcătui rapoarte de activitate. Apoi mai sînt unii care găsesc în această deplasare la comună un bun prilej de recreere, un bun prilej de a gusta un pahar de vin și un pușor tript și unu prin muștel de usturoi. E ademenitoare o asemenea perspectivă. De aceea sînt unii care vor cu orice preț ca să „îndrume” munca sfaturilor populare comunale.

Să mai dăm un exemplu. De data aceasta e vorba de tov. Petru Răj

de la secția organizatorică a comitetului executiv regional Timișoara. Și dînsul se deplasează în comună și încă destul de des. Dînsul are și un plan. Și îl respectă cu sfîșnit. Iar în plan scrie că el, Petru Răj, trebuie ca să ajute sfaturile populare comunale în problema recoltării. Pentru asta a și prevăzut să facă un sondaj în zilele de 21 și 22 iulie în orașul Anina unde sînt constatate personal felul cum au fost reparate mașinile și unelele scărle necesare campaniei de vară. Ca 22 iulie a căzut anul acesta cu vînt două luni mai devreme de data când trebuiau să fie efectuate aceste lucrări, că la Anina poate fi vorba de repararea utilitatilor carbonifer și nu a celor agricole, asta are importanță. Important e faptul că tov. Răj a și îndeplinit planul. Că mineri de la Anina nu se ocupă cu secerșii și treburilor cu asta nu-și bate dinul capul. Tov. Petru Răj va scrie că și-a îndeplinit planul. Probabil că la ora asta a și scris. Cui a alutat a ceașta deplasare? Asta e o întrebare destul de... deplasată. Firește că tovarășii Răj. El și-a îndeplinit planul, el a încasat diurnă, el a făcut telefon, el a făcut și a drea...

Într-un alt exemplu. Cînd e și e suficient să mai dăm doar o sugestie organelor care trimis oamenii la comună pentru a ajuta și îndruma munca sfaturilor populare locale. A nume, ca muncă acestora să fie cotă în conformitate cu rezultatele practice ce se obțin pe teren. Raportele, scările, numărul sporturilor la delegații și al zeller, de deplasare, viză delegațiilor, și altele de felul acesta nu au nici o valoare atîtă vreme cît cei ce se deplasează la comună nu aduc nici o contribuție la munca mers al treburilor locale.

La fel de puțin e și o sosit vremea să se facă rîndul în muncă celor care încă nu înțeleg ce înseamnă îndrumarea comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale.

D. TARNAUCEANU

Prelungirea liniei de troleibuz pe distanța Gara de Nord-Cotroceni

În cinstea zilei de 23 August, au fost terminate de câteva zile lucrările de prelungere a liniei de troleibuz pe distanța Gara de Nord-Cotroceni. Simbatic dimineața s-a făcut proba noului traseu.

Începînd de la 23 August, traseul complet al liniei de troleibuz 81 va porni de la aeroportul Băneasa — prin piața Scînteii, prin Kiseleff, piața Victoriei, în direcția Pieței Mălajilor, Gara de Nord-nouă, aleea din fața Ministerului Gospodăriei Comunale și Industriei, în direcția Căminului de odihnă, Pieței Păcurilor.

Analizînd problemele tehnice legate de troleibuzul pentru transportul în comun al cetățenilor Capitalei noastre — consolidată, rapiditate, economie, igienă și aspectul frumos pe care-l capătă orașul — Statul Popular al Capitalei a prevăzut să extindă în următorii ani linia de troleibuz pe marile artere ale orașului.

Printre primele lucrări care vor fi începute se numără și amenajarea traseului de troleibuz care va trece pe bd. Ardealului, bd. 6 Martie, Republicii — pînă la șos. Iancului. Această linie de troleibuz va înlocui linia de tramvai ce trece pe aceste mari bulevarde bucureștene.

(Agerpres)

Turisti străini în Orașul Stalin

ORĂȘUL STALIN (de la corespondența noastră). — În localitate a sosit recent un lot de 16 turiști din Republica Cehoslovacă și dinu toți, în număr de 51 de turiști, din Uniunea Sovietică.

Turiișii au vizitat Biserica Neagră și monumentele istorice și de artă ale orașului. Turiișii cehoslovaci au plecat apoi la Sinaia iar cei sovietici au rămas să viziteze cartierul și centrul muncitoresc ale Orașului Stalin, orașul Victoriei și Poiana Stalin.

Sticlari din tată în fiu

— Noroc bun, moș Adolf, striga portarul în urma unui om ce ieșea din fabrică, pînă din gîndul în spre casă.

— Moșu nu răspunde. Căci ar fi putut fi din „spilul” în care abia se mai zărea muncă țigăriei.

— Ehei, e necajit moșu! își zise portarul cu glas tare, fără să se supere că bătrînul a uitat să-l răspundă la salut.

— Intră-adevăr moș Adolf are necajit. Auzi tu, să-l așezi la pensie ca pe un nepotășu? Pe el care nu se duce nici de tineri în ale meseriei? Dar pe mărșă cu chibzuia la cele vechi de director, înima bătrînilui sticlari era cuprinsă de oboseală, omul a căsă, directorul, l-a spus cuvîntul cum în trecut n-a auzit din gura vreunui patron. — Noi te alintăm ca pe unul dintre cei mai vrednici muncitori ai fabricii. De aceea am creat că-ți bîne să te odihnești. Doar ai 71 de ani și aproape 63 de ani în muncă — 4-5 zile mai ai dîndu-și directorul. El ce să-ți răspundă? L-a bucurat grîia sticlarii față de bătrîni, a vrut să-și exprime mulțumirea dar cum a început, a lăsat altceva. — Cum gîndești e-am să pot trăi fără fabrică, fără să simt dogoarea cupioarelor în care se pîmîdește sticla, ori fără să-ți așezi noaptea în noaptea mei, ale tovarășilor alături de care am lucrat atîta ani? Asta a fost răspunsul lui.

— Și tată-l pensionar... Da, trec anii! Parcă acum se vede prichindelul de 5 ani neîmpliniți cînd, lînd-o pe joa din Avrig s-a oprit toată la Azuga unde, dormie să învețe meseria tatălui său, a bătuș al său la poarta fabricii de sticlă. De atunci, vreme de peste șase

decenii sticlăria s-a contopit cu înșăși viața lui. Și acum să stea așa?

— Cel care-l cunoștea bine pe moș Adolf Hauer nu s-a mirat a doua zi cînd l-au înțeles în fabrică. — O fi pensionar, nimic de zis, dar la sortă ce tot bucur. Parcă asta nu-ți dădea, ai alege sticlă buno de celore, ge- zînd? L-a spus celor ce-l priveau nedumeriți. De fapt, oamenii îl zice „moș” numai din pricina vârstei. Cel 71 de ani nu erau însă trădări decit de cutele de pe față, iar voimea, vorba lui: „ca un flăcău”.

De atunci, din anul 1953, portarul continua să noteze prezenta la lucru. Adolf I, Adolf II, Adolf III, ceea ce însemna că în fabrica de sticlă de la Forțeta, regiunea Timișoara, a intrat moș Adolf de la sortare, cu fiul său Adolf II și nepotul Adolf III, ambii sticlari fruntași.

— Casa în care locuiește moș Adolf este așezată pe malul stîng al râului Bega, umbrat de coastele împădurite ale munților. E o casă mare cu câteva apartamente.

— L-am găsit pe moș Adolf Hauer la un pahar de țuică cu un vecin. Omul își cinstea oaspetele care l-a călcat pragul într-o zi cînd familia sîrbătoare împlinea a 100 de ani de la data cînd primul vîlstar al neamului Hauer — a îmbrățișat meseria de sticlari.

Am discutat mult cu el. Îndemnat parca și de susurul apelor cristaline ale râului Bega, ce-și are izvoarele doar la cîteva kilometri de acolo, moș Adolf îmi povestea cîte ceva despre familia lui. Un-adevărât neam al Jurbînilor e familia Hauerilor.

— Moș Adolf a avut 12 copii. Acum, pe lînga fișele și fiul lui, are 20 de nepoți și 3 strănepoti. Majoritatea fiilor și nepoților sînt sticlari. Numai la fabrica de sticlă din Tomești lucrează o sumedenie de membri ai familiei Hauerilor. În afară de Adolf I și Adolf II, tot aici muncesc și un alt fiu de-al său, Anton. Apoi, pe Maria, o fetișcană, o găsești gravidă cu mulți mîștrici păruale, Eleonora înfloarează cu o artă desăvîrșită cîntîre la Elița. Într-un birou, ține evidența muncii. Toate trei sînt nepoțele moșului.

La fel de cîntîre bătrînul Adolf de familia lui. Mai dezmăie cînd Solomon, un alt nepot, a terminat școala elementară, moș Adolf l-a chemat la el. — El nepoate, ce drum lei?

Solomon s-a privit un timp încurcat bunicul, apoi a răspuns într-un mod cît se poate de firesc:

— Cum ce drum? În fabrică vin chiar de mine.

Bătrînul l-a bătut pe spate mulțumit: — El, să te văd.

— Cu sînt Solomon se străduiește să pătrundă tainele fabricării sticlei în așa fel încît să nu facă de ris neamul Hauerilor, sticlari din tată-n fiu din anul 1856.

Am întreprins în vorbele bătrînilui, nu numai pasiunea pentru meserie, dar și dragostea pentru tot ce se face azi, pentru viața nouă a muncitorilor.

— Vezi, fiule, — mi-a zis cu blîndețe — nici eu în creșterul muncilor n-am fost uitat. Ni s-a înfîntat o școală pentru copii. Se clădise blocuri, băi, avenuri cinematografice, casele radiofonice, luminate cu electricitate. Aci o să crească un mic oraș. Te rădă înima să stai acasă cînd în jurul tău se construiește? Ascultîndu-l am înțeles de ce oamenii ce cînt în neamul Hauerilor nu precupețesc nici un efort pentru a-și da din plin contribuția la ridicarea orînduirii ce o făurim.

VIRGIL LAZAR
Correspondență „România liberă”
în regiunea Timișoara

Campionatul categoriei A de fotbal

Arbitrii italieni la partida Dinamo-Galata Serai

Etapa a doua a returului campionatului categoriei A de fotbal a adus rezultate surprinzătoare. Scorul mare și accentuarea vînturilor unor echipe (Știința Timișoara, Energia Fieșcra Ploesti, și chiar Locomotiva București), alături de C.C.A. și Dinamo București, la luptă pentru deșumirea campionului pe anul în curs.

În ansamblu s-au înregistrat următoarele rezultate: Energia Fieșcra Ploesti — C.C.A. 3-0; Știința Timișoara — Știința Cluj 3-0; Locomotiva București — Locomotiva Timișoara 5-0; Dinamo București — Flamura Roșie Arad 0-2; Progresul București — Progresul Oradea 0-1.

În clasamentul, pe primul loc se găsește acum trei echipe, C.C.A., Știința Timișoara și Dinamo București, cu același număr de puncte (18), ultima dintre echipe avînd însă un meci mai puțin jucat.

C.C.A. a sosit duminică la Ploesti o înfrîngere categorică, am putea spune prin knock-out. Echipa locală Energia Fieșcra, a depășit cu manifestă ușurință formația mîlărilor bucureșteni, cu concluziile scor de 3-0 (2-0).

Ploestiștii au făcut un joc bun, nelăsînd nici un dubiu asupra învingătorului final. Linia de atac (în mai mică măsură Drăgan) a construit acțiuni de calitate, trei dintre ele fiind realizate prin Bădușescu (min. 35), A. Munteanu (min. 43) și Drăgan (min. 60). La realizarea victoriei o contribuție însemnată a avut-o apărarea ploestișeană, care, respectiv cu ajutorul acțiunilor echipei mîlărilor, alinînd în același timp cu mingi utile pe cei cinci atacanți. Formația ploestișeană, prin pregătirea și alăciuirea ei, se anunță capabilă de noi și valoroase performanțe.

Echipele C.C.A. la rîndul ei, și-a dovedit din nou că e în formă prin care înfrîngerea a avut-o pe echipa locală Energia Fieșcra, cu scorul de 3-0 (2-0).

Cele două reprize ale portarului Sziklai

Locomotiva București a dovedit mare vînză de joc în partida disputată duminică dimineața, pe stadionul Giulești, în comuna echipei Locomotiva din Timișoara. Cu excepția primelor 10 minute, în care oaspetii au inițiat unele atacuri ce le-au asigurat avantajul teritorial, celelalte bucureșteni au condus cu autoritate jocul și au câștigat cu categoric scor de 5-0 (4-0).

Formația bucureșteană a prezentat compariții bine echilibrate, dintre care merita subliniat mai deosebit linia de mijloc (Bodo-Ferenț) și linia de atac (mai puțin extremul stîng Semeneșcu). Ofensiva bucureșteană a avut un abilit și rutinat conducător în Filoti care s-a achitat cu succes de obligațiile ce revin unui centru atacant. Filoti a știut să coordoneze acțiunile colegilor de linie, s-a priceput să le creeze situații excelente și și-a tăiat și „narda leului” din golurile înscrise, două fiind marcate de el (min. 18 și 83), iar celelalte de Georgescu (min. 24), Copil (min. 31) și Olaru (min. 44).

Locomotiva Timișoara a avut una din cele mai slabe compariții din ansamblul evoluțiilor ei în Capitală. În apărare s-a resimțit golul creat în urma indisponibilității lui Androvici (pe care

pe scurt

● Mecul internațional de hochei pe țarbă Praga-București, disputat duminică în Capitală, a fost câștigat de echipa oaspe cu scorul de 4-1.

● Arbitrul român Mircea Crutacu va conduce duminică, la Sofia, partida de fotbal dintre echipele B ale Bulgariei și Poloniei.

● Locomotiv Moscova și-a încheiat turneul în Canada, învingînd duminică la Toronto, cu 2-1, echipa reprezentativă de fotbal a Canadei.

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul mondial de volei, echipele R.P.R. sînt astăzi la dispoziție de verificare. Echipa feminină înfrînge la orele 18.00, în sala Florească, echipa Tînarul Dinamo-vist, iar echipa masculină va juca cu selecționata Capitalei. Miercuri, echipa masculină va înfrîna, tot la sala Florească, selecționata Capitalei.

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul mondial de volei, echipele R.P.R. sînt astăzi la dispoziție de verificare. Echipa feminină înfrînge la orele 18.00, în sala Florească, echipa Tînarul Dinamo-vist, iar echipa masculină va juca cu selecționata Capitalei. Miercuri, echipa masculină va înfrîna, tot la sala Florească, selecționata Capitalei.

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul mondial de volei, echipele R.P.R. sînt astăzi la dispoziție de verificare. Echipa feminină înfrînge la orele 18.00, în sala Florească, echipa Tînarul Dinamo-vist, iar echipa masculină va juca cu selecționata Capitalei. Miercuri, echipa masculină va înfrîna, tot la sala Florească, selecționata Capitalei.

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul mondial de volei, echipele R.P.R. sînt astăzi la dispoziție de verificare. Echipa feminină înfrînge la orele 18.00, în sala Florească, echipa Tînarul Dinamo-vist, iar echipa masculină va juca cu selecționata Capitalei. Miercuri, echipa masculină va înfrîna, tot la sala Florească, selecționata Capitalei.

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul mondial de volei, echipele R.P.R. sînt astăzi la dispoziție de verificare. Echipa feminină înfrînge la orele 18.00, în sala Florească, echipa Tînarul Dinamo-vist, iar echipa masculină va juca cu selecționata Capitalei. Miercuri, echipa masculină va înfrîna, tot la sala Florească, selecționata Capitalei.

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul mondial de volei, echipele R.P.R. sînt astăzi la dispoziție de verificare. Echipa feminină înfrînge la orele 18.00, în sala Florească, echipa Tînarul Dinamo-vist, iar echipa masculină va juca cu selecționata Capitalei. Miercuri, echipa masculină va înfrîna, tot la sala Florească, selecționata Capitalei.

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul mondial de volei, echipele R.P.R. sînt astăzi la dispoziție de verificare. Echipa feminină înfrînge la orele 18.00, în sala Florească, echipa Tînarul Dinamo-vist, iar echipa masculină va juca cu selecționata Capitalei. Miercuri, echipa masculină va înfrîna, tot la sala Florească, selecționata Capitalei.

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul mondial de volei, echipele R.P.R. sînt astăzi la dispoziție de verificare. Echipa feminină înfrînge la orele 18.00, în sala Florească, echipa Tînarul Dinamo-vist, iar echipa masculină va juca cu selecționata Capitalei. Miercuri, echipa masculină va înfrîna, tot la sala Florească, selecționata Capitalei.

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul mondial de volei, echipele R.P.R. sînt astăzi la dispoziție de verificare. Echipa feminină înfrînge la orele 18.00, în sala Florească, echipa Tînarul Dinamo-vist, iar echipa masculină va juca cu selecționata Capitalei. Miercuri, echipa masculină va înfrîna, tot la sala Florească, selecționata Capitalei.

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul mondial de volei, echipele R.P.R. sînt astăzi la dispoziție de verificare. Echipa feminină înfrînge la orele 18.00, în sala Florească, echipa Tînarul Dinamo-vist, iar echipa masculină va juca cu selecționata Capitalei. Miercuri, echipa masculină va înfrîna, tot la sala Florească, selecționata Capitalei.

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul mondial de volei, echipele R.P.R. sînt astăzi la dispoziție de verificare. Echipa feminină înfrînge la orele 18.00, în sala Florească, echipa Tînarul Dinamo-vist, iar echipa masculină va juca cu selecționata Capitalei. Miercuri, echipa masculină va înfrîna, tot la sala Florească, selecționata Capitalei.

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul mondial de volei, echipele R.P.R. sînt astăzi la dispoziție de verificare. Echipa feminină înfrînge la orele 18.00, în sala Florească, echipa Tînarul Dinamo-vist, iar echipa masculină va juca cu selecționata Capitalei. Miercuri, echipa masculină va înfrîna, tot la sala Florească, selecționata Capitalei.

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul mondial de volei, echipele R.P.R. sînt astăzi la dispoziție de verificare. Echipa feminină înfrînge la orele 18.00, în sala Florească, echipa Tînarul Dinamo-vist, iar echipa masculină va juca cu selecționata Capitalei. Miercuri, echipa masculină va înfrîna, tot la sala Florească, selecționata Capitalei.

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul mondial de volei, echipele R.P.R. sînt astăzi la dispoziție de verificare. Echipa feminină înfrînge la orele 18.00, în sala Florească, echipa Tînarul Dinamo-vist, iar echipa masculină va juca cu selecționata Capitalei. Miercuri, echipa masculină va înfrîna, tot la sala Florească, selecționata Capitalei.

Arbitrii italieni la partida Dinamo-Galata Serai

Duminică se joacă în Capitală, pe stadionul „23 August”, prima ediție a întîlnirii Dinamo București — Galata Serai (Istanbul) din cadrul „Cupei campionilor europeni”. Pentru această întîlnire, s-au propus echipele oaspe arbitrii din R.P. Ungaria, Austria și Italia. La asistentul formației turcești, partida va fi condusă de trei arbitri Malleini.

În legătură cu alcătuirea echipei bucureștene, dinamoviștii au de rezolvat, în primul rînd, problema fundaşului stîng. În urma accidentării lui Székő, în partida cu F. C. Liegeoise.

Victorii internaționale

● În turneul internațional de polo pe apă de la Budapesta, echipa R.P.R. a realizat simbatic duminică două victorii prețioase. Remeșanții noștri au învins în primele jocuri echipa Italiei cu 3-1 și echipa R. F. Germane cu 4-3.

● Reprezentativa de lupte libere a Bucureștenilor a învins, simbatic, echipa Varșoviei cu scorul de 5-3. Întîlnirea a avut loc în Capitală. Oaspetii înfrîngeseră astăzi la Oradea selecționata orașului.

● Două echipe românești de fotbal au realizat duminică victorii internaționale. În Capitală, în pregătirea întîlnirii cu Galata Serai (Istanbul), Dinamo-București a dispus la scor 7-1, de echipa belgiană F. C. Liegeoise, iar la Lupeni echipa locală Energia Minerul a învins cu 1-0, pe Minior Kirdjeli (R. P. Bulgariei).

● Cinci victorii au raportat ca notorii romini la concursul internațional de calcat-canoe de la Helsinki: I. Iamaliuc (canoe 1-1000 m.); S. Iamaliuc — A. Dumitru (canoe 2-1000 m.); M. Anastasescu — S. Teodorov (canoe 2-1000 m.); L. Rotman (canoe 1-1000 m.); S. Iamaliuc — A. Dumitru (canoe 2-1000 m.).

SPARTACHIADA DE VARĂ

ÎN TOIL CONCURSURILOR

Duminică dimineața pe Stadionul Tineretului din Capitală, în cadrul Spartachiadei de vară, s-au disputat ultimele jocuri din seria la handbal și oină. Întîlnirile au prilejuit și bucurii dar și amărăciuni, căci toți ar fi vrut

La complexul „Dante Gherman”. La probele de inot.

Foto: NICU VASILE

să câștige. Pînă la sfîrșit, supărații s-au dovedit a fi trecătoare și dominanță a rămas buna dispoziție a participanților la aceste concursuri.

Într-un colț al stadionului, jucătoarele echipei de handbal a regiunii

Agolia, de Sili Gerhilde, Victoria Hercule, muncitoare la fabrica de tricouri „Flamura Roșie 8 Mai” din Agolia, etc. În cele câteva luni de cînd a înfrîntă, echipa a progresat, iar acum concurează cu succes la turneul final.

De la Sighet au venit jucătoarele echipei de handbal care reprezintă regiunea Bala Mare. Succesele echipei sînt asociate de muncă depusă de Victoria Gava, absolventă a I.C.F., antrenora echipei. După victoriile obținute în etapele preliminare, cele raportate la București, cu 2-1 asupra Timișoarei și 5-1 asupra echipei regiunii Suceava, le-au asigurat calificarea în turneul final. Și băimărelele, după să ducă acasă titlul.

Jocul nostru național, oină, a prilejuit la finalele Spartachiadei întreceri deosebite de disputate. Printre echipele care au dovedit o pregătire foarte bună se numără și cele ale regiunilor Suceava și Bala Mare. În turneul final, plajașii din comuna Frasin, raionul Giurgiu-Humoralul, și țărăni muncitori din întovășirea agricolă „8 Martie” din comuna Rogoz, raionul Lăpuș, vor lupta alături de echipele regiunilor Galați și Constanța.

La început sînt cîteva dintre rezultatele înregistrate duminică: OINĂ: Bala-Mare-București 10-6; Bacău-Oradea 6-3; Constanța-Regiunea Auto-nomă Maghiară 5-4; HANDBAL: Bala-Mare-Suceava 5-1; Regiunea Auto-nomă Maghiară-Cluj 1-1.

P. ALEXANDRU

Baschetbalisti romini în China

La 18 august a sosit la Pekin echipa reprezentativă de baschet a R.P.R. Delegația sportivilor romini este condus

Din lupta partidului pentru organizarea insurecției armate de la 23 August 1944

Insurecția armată de la 23 August 1944 a fost rezultatul unui îndelungat și minucios pregătire politică, organizatorică și tehnică-militară desfășurată în adâncă ilegalitate sub conducerea P.C.R.

Se știe că încă din septembrie 1944 P.C.R. a stabilit ca sarcina principală „organizarea în România a luptei — alături de marea popor sovietic și de celelalte popoare cucerite — pentru zdrobirea fascismului sângeros german și a slugilor sale, pentru alungarea ocupanților germani din România, pentru doborârea bandei de trădători de la cîrmă țării în frunte cu generalul Antonescu — pentru România liberă și independentă”.

În condițiile creșterii luptei populare antifasciste P.C.R. a creat în anul 1942 „aparatul special”, care avea sarcina să organizeze și să conducă nemijlocit lupta împotriva mașinii de război hitleriste și acțiunile grupelor de partizani. Tot în acest an s-a creat și Uniunea Patrioților, organizație de masă cu caracter antifascist.

Lupta antifascistă a întregului popor cunoaște o și mai mare dezvoltare în cursul anului 1943. Este cunoscut că pe baza platformei propuse de către P.C.R. se realizează la începutul anului 1943 Frontul Patrioților Antifasciști, din care făceau parte în afară de Partidul Comunist, Frontul Plugarilor, Uniunea Patrioților, Mădăcșii și Partidul Socialiștii Tărâmului (Partidul burghez-moșteresc), care continuă politica de trădare națională, au respins și de data aceasta colaborarea cu forțele democratice.

Ca rezultat al activității Partidului Comunist — forța conducătoare a Frontului Patrioților Antifasciști — precum și a contactului cu realitățile sovietice, în rândurile armatei nemulțumite profunde începe să se manifeste printr-o poziție tot mai puternică față de regimul antonescian. Starea de spirit antifascistă și antihitleristă cuprinde nu numai masele de ostași, ci și de suferințele îndurate pe front, umiliți și desconsiderați de „aliatul” german, ci și grupul tot mai numeros de ofițeri. Din zi în zi creștea numărul dezertorilor de pe front, al ostașilor care se refuzau armelor sovietice, sau care refuzau să pornească la atac, etc. În rândurile ofițerilor patrioți devine din ce în ce mai evidentă necesitatea răsturnării prin forță a regimului antonescian.

În fața Partidului Comunist s-a pus sarcina de a grupa într-un singur șovoi forțele patrioților antifasciste și de a canaliza lupta acestora în direcția dărâmării dictaturii militarofasciste și a scuturii României din coaliția hitleristă. În acest scop era absolut necesar în primul rând întărirea partidului și a unității de acțiune a clasei muncitoare. La 4 aprilie 1944 cadrele de conducere ale partidului au reușit să aducă la alungirea din conducerea P.C.R. elementele duse-mănoare în frunte cu Forș. După în-lăturarea acestor duse-mănoare din partid s-a intensificat activitatea partidului în vederea realizării unității de acțiune a clasei muncitoare. La 1 mai 1944 s-a creat Frontul Unice Muncitorești, această constituind nu numai o victorie însemnată pe drumul lichidării scizurii din mișcarea muncitorească și în ceea ce privește lupta pentru crearea unui front național antifascist, Unită în F.U.M., clasa muncitoare din țara noastră a putut să joace rolul de hegemon în pregătirea și desfășurarea insurecției

armate, să grubeze în jurul său toate forțele patrioților și antifasciste.

În noaptea de 13 spre 14 iunie 1944 din inițiativa P.C.R. a avut loc prima conferință a reprezentanților forțelor care și manifestau opoziția față de dictatura antonesciană.

Sedinta din 13-14 iunie 1944 a avut o importanță deosebită pentru întreaga pregătire a insurecției armate. Ea marca de la începutul unei acțiuni temeinice, coordonate și plină de răspundere a cărei conducător a fost Partidul Comunist Român. După formarea comitetului militar revoluționar în luna iulie-august activitatea de pregătire a insurecției cunoaște o intensitate deosebită. Ea se desfășoară atât în țară, în rândurile maselor muncitorești și ale armatei, cât și pe front. Se creează numeroase unități ale formațiunilor patrioților și gărzii muncitorești. Numai în luna iulie-august 1944 numărul echipelor de șoc din cadrul forțelor patrioților crește de aproape 10 ori. În ele înceadrându-se mii de muncitori conștienți Comitetelor Patrioților din întreprinderi elaborarea și difuzarea manifestelor prin care chema pe muncitori și tehnicieni să lupte pentru revindicarea lor imediată împotriva dictaturii antonesciene, pentru doborârea acesteia.

Se organizează de asemenea mai multe grupuri de partizani care acționează în Delta Dunării, în munții Carpați, în Bucuri, în Maramureș și în alte regiuni ale țării. Grupurile de partizani care se aflau în strînsă legătură cu populația nu deslășurau în afară de operațiunile militare și o activitate de propagandă difuzând diferite materiale editate de P.C.R.

Grupurile de partizani și formațiunile patrioților, constituite fără îndoielă însemnate forțe ale insurecției. Dar aceste forțe erau prea mici față de cele care se cerea să se aplice și pe care le putea folosi regimul antonescian. Regimul antonescian dispunea încă de un puternic aparat represiv și de o rețea de spionaj nemăritat al armatelor hitleriste. În august 1944 în România se aflau 575.000 de ostași germani dintre care 215.000 în spațiile frontului. O parte însemnată din aceste trupe se afla în centrul celei mai importante ale țării. Astfel, în județul Prahova se aflau 24.887 ostași hitlerști, în județul Ilfov 11.512, Buzău 11.080, etc. Aceste trupe erau bine instruite și dotate cu armament modern și în cantități mari, bine amplasate din punct de vedere strategic. La aceste forțe se mai adăugau și altele unități militare aduse din Balcani sau Ungaria. Aceasta era una din cauzele care făceau ca problema folosirii armatei române ca principală forță a insurecției să se pună cu toată înțelegerea. Dacă în fața de spirit antihitlerist care domnea în armată, atragerea acesteia de partea insurecției nu constituia o problemă prea dificilă. Greutatea cea mai mare consta în mobilizarea și încădrarea unităților militare române în planul general de operațiuni al insurecției. În coordonarea acțiunilor unităților militare cu acelea ale gărzilor patrioților.

Această muncă era cu atât mai grea cu cât se trebuia efectuată păstrîndu-se cea mai severă discretație. În aceste condiții au fost elaborate planurile de operațiuni și ordinele de luptă, au fost identificate deosebitele de armament și carburanți ale hitlerștilor, care trebuiau ocupate sau distruse din primele momente

ale insurecției, s-au stabilit exact obiectivele din Capitală ce trebuiau să fie ocupate și aparate cu prelu arător (terle, pînă la victoria insurecției, etc. Printre aceste obiective care în București erau în număr de 93 se număra Președinția Consiliului de Miniștri, Ministerul de Război, Ministerul de Interne, Palatul Teatrelor și centralele telefonice, postul de radio emisie de la Băneasa, Școala de Război unde se afla comandamentul Hansa, comandamentul Gerstenberg, aeroportul Ploiești, Grand Hotel, hotelul Princiilor, numeroase depozite de muniții etc. În vederea ușurării operațiunilor militare, Capitala a fost împărțită pe comandamente și sectoare. Comandamentul de nord — care cuprindea sectoarele galben și verde (după vechiul împărțire administrativă) și comandamentul de sud care cuprindea sectoarele negru și albastru. Aceste comandamente au primit misiuni precise: în sectoarele lor ca: ocuparea obiectivelor germane, asigurarea ordinii, implicarea oricărei încercări de pătrundere din afară a forțelor hitleriste etc. Pentru a întări conducerea luptei în vederea insurecției armate C.C. al P.C.R. a hotărât să organizeze evadarea din lagăre și închisori a unor conducători ai partidului. În noaptea de 9-10 august a fost asigurată evadarea tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej cu ajutorul activilor de partid, al unor țărani și învalideri din foștele județe Gorj și Vâlcea. După câteva zile a fost organizată și evadarea tovarășilor Gh. Anastol și al altor conducători ai P.C.R.

Fixarea datei insurecției era o problemă de cea mai mare însemnată, mai ales că reprezentanții partidelor burgheze urmăreau trădarea de clasă și el. Cu toată împotrivirea lor, P.C.R. a reușit să determine fixarea datei insurecției pentru ziua de 24 august, sau cel mai tîrziu pentru 25 august 1944. Potrivit planului insurecției urma să se declanșeze în Capitală prin arstarea guvernului antonescian. Desfășurarea evenimentelor ulterioare a fost însă necesară însoțirea insurecției înaintea de data fixată. Factorii principali care au determinat acest lucru au fost în primul rând ofensiva armatelor sovietice în sectorul Iași-Chișinău și în al doilea rînd izbirea unei împrejurări favorabile, arstării guvernului antonescian. Ofensiva armatelor sovietice declanșată în dimineața zilei de 19 august 1944 și desfășurată în zilele următoare cu o intensitate crescîndă a dat peste cap pozițiile germano-române din Moldova. Din cele 51 de divizii germane și române 15 au fost încercate la 22 împingîndu-se și distruse. Principalul sprijin al dictaturii antonesciene se prăbușea. În aceste condiții guvernul antonescian este arestat, unitățile militare și formațiunile patrioților intră în dispozițiunea de luptă dinainte stabilită. Insurecția armată începe.

În noaptea de 23 August 1944, posturile de radio anunțau țării întregi doborîrea dictaturii antonesciene, la comandamentul militar și la ordinul de înceare a operațiilor militare contra U.R.S.S. În aceeași noapte generalul hitlerist Gerstenberg, primul de la statul major al lui Hitler ordonă să arestare imediat pe cei care s-au ridicat împotriva regimului fascist, să zdrobească orice încercare de răscoală și să formeze un nou guvern sub conducerea unui filohitlerist. Trupele

masă, amărul adunat de-a lungul anilor izbucnesc. În 1951 Camera Deputaților din Cairo demita tratatul anglo-egiptean din 1936. Anglia nu e însă dispusă să renunțe la Egipt. La Suez, din Cipru și din coloniile Africe sînt aduse unități militare. Curge sînge egiptean pe străzile Port-Saidului și Ismailiei. Vase britanice de război blochează Suezul. Impotivitatea armelor britanice se ridică voluntari egipteni. Zece de mii de muncitori din porturile Suezului încep lucrul. Vasele engleze sînt nedreptărite; cuparitorii englezi sînt boicotați — mînia populară crește — nu era ușor să fii englez, în acele zile, în Egipt.

Cîndva Anglia îndreptăre pe francezii din Egipt. Pe lume sînt încă unii dispoziți să îndreptăreze la rîndu-le pe englezi din zona Suezului. În 1945 S.U.A. începe să se amestece în treburile Companiei de Suez. Magnați americani cumpără acele acțiuni ale Companiei pe care le deținea Vaticanul. Prin făgăduieli demagogice americane se infiltră în economie Egiptului. Autostrada care însoțește

Canalul de Suez se acoperă de reclama-pitoare: „Standard Oil”, „Ford”, „Coca-Cola”. În consiliul de administrație al Companiei de Suez apare un american. Cu prilejul instalării lui, viceconsulul american la Cairo declară: „Unde ne-am instalat odată nu mai plecam așa repede”. Vremurile sînt însă în continuă schimbare și dacă alădată străinii își pun deoparte stăpînire în Egipt, a venit vremea în care poporul egiptean înțelege să și hotărască singur soarta. Orientul se descătușează din lanțurile imperialismului. Egiptul are exemplul Chinei, al Indiei. Anglia, slăbită de un rege corupt, Faruk, nu mai e în stare să stăvilească avîntul spre libertate. În iulie 1952 Faruk este alungat din țară. Două ani mai tîrziu, Anglia trece la sezemze: acordul conform căruia soldații britanici armează să părăsească țara.

„Canalul e al nostru”
Acesta s-a întîmplat la 18 iunie 1956. Cînd ultimul soldat britanic s-a imbarcat pe ultimul vas englez care părăsea Egiptul țara a fost în sărbătoare. Zări nu se deschi-deau în fața felăului și a creșcătorilor de câinile, a muncitorilor și a în-telecțuailor egipteni. Numai în zona Canalului de Suez lucrările păreau neschimbate. Vasele diversonale încă își purtau pavilionete prin apele mîlci.

După naționalizarea de către Egipt a Companiei Canalului de Suez, vase sub toate pavilionetele trec neîntrerupt prin canal.

Simpozion la Casa Ziariștilor

Luni după amiază a avut loc la Casa Ziariștilor din Capitală, un simpozion în cadrul căruia membrii delegației de ziariști din țara noastră care au vizitat recent Uniunea Sovietică, au făcut expuneri în legătură cu impresiile culese din vizita în Uniunea Sovietică.

Au luat cuvîntul tovarășii V. Dumitrescu, director general al Agenției Romine de Presă „Agerpres”, conducătorul delegației Al. Bondoc, redactorul șef al ziarului „Munca”, I. Cumpănăsu, membru al Colegiului redacțional al ziarului „Scînteia”, Petre Constantinescu, membru al colegiului redacțional al ziarului „Scînteia” (Tineretului), Erich Wayand, redactor șef adjunct al ziarului „Neuer Weg” și Florica Selmaru, redactor șef adjunct al ziarului „România liberă”.

Au participat numeroși ziariști, redactori ai ziarelor și publicațiilor din Capitală și corespondenți ai presei străine.

(Agerpres)

Oaspeți din Seghedin la Ploiești

PLOIEȘTI (de la corespondenții noștri).

Orășul Ploiești găzduiește de câteva zile o delegație a statului popular al Ungariei Seghedin din R.P.U. care vizitează orașul și regiunea Ploiești la invitația statului popular românesc. Delegații maghiari întorc cu acest prilej vizita delegației statului popular al orașului Ploiești la Seghedin din luna mai a.c. Delegația este condusă de tov. Benes Leo, președintele comitetului executiv al statului popular românesc Seghedin.

Informații

Luni s-a deschis la Casa de Cultură a Sindicatelor din Capitală cea de-a II-a Expoziție republicană de artă plastică și artă aplicată a creațiilor populare.

Vizitatorii vor putea admira în expoziție peste 700 obiecte de artă decorativă, costume populare, obiecte încrustate, ceramice, desene, gravuri, picturi și sculpturi.

La concursul pentru organizarea primei expoziții de acest fel în 1954 s-au prezentat 45.000 creații; anul acesta la concurs s-au prezentat 95.000 de creații populare.

La invitația Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, duminică au sosit în Capitală Adria-na Van Der Ween, scriitor, redactor al ziarului „Nieuwe Rotterdamse Courant”, Johannes Gommert Elburg, poet și Kurt Parry Victor Mulisch, scriitor și ziarist.

Oaspeții olandezi vor face o vizită de documentare în țara noastră.

La invitația I.R.R.C.S. sîmbătă a sosit în Capitală dr. Albert Kirman, profesor de chimie organică și director adjunct la școala normală superioară din Paris, împreună cu soția.

Sîmbătă au sosit în Capitală în cadrul acordului cultural între R.P.R. și R. Cehoslovacă Zabol Pleškov, redactor al ziarului „Orbana Lyda” din Praga și Bohumil Travnicek, redactor al ziarului „Smena” din Bratislava. Oaspeții ne vizitează țara pentru studiu și schimb de experiență.

Sîmbătă a sosit în Capitală la invitația I.R.R.C.S. dr. Abdelaziz El Ahwani, profesor de literatură arabă la Universitatea din Cairo și folclorist. Oaspețele egiptene va studia în timpul șederii sale în țara folclorului românesc.

(Agerpres)

Spectacol de gală cu participarea unor formații artistice sătești fruntașe

În cadrul fazei finale a celui de-al IV-lea concurs pe țară al echipelor artistice ale cîminelor culturale, caselor raionale de cultură și celorlalte roșii din gospodăriile agricole colective, luni a avut loc în sala Teatrului C.C.S. un spectacol de gală cu participarea unor formații artistice sătești fruntașe.

Au fost de față tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, St. Voitec, Ghizela Vass, C. Doncea, St. Voicu, Aneta Marinescu, C. Prînea, I. Mineu.

În sala se aflau de asemenea cunoscuți oameni ai artei și culturii, con-

ducători ai unor instituții de artă din Capitală, reprezentanți ai marilor ansambluri artistice profesionale, in-structori artistici din cîminele culturale, ziariști români și străini.

Erau de față și reprezentanți ai unor misiuni diplomatice acreditate la București.

Spectacolul a cuprins unele din cele mai reușite creații prezentate de formații artistice sătești în cadrul fazei finale a concursului.

Aria interpretativă a acestor formații a eucit asistența care le-a răsplătit cu vii aplauze.

Vizita delegației Adunării de Stat a R.P.U. în Regiunea Autonomă Maghiară

TG-MUREȘ. — (de la corespondenții noștri). În vizita pe care o întreprind prin țara noastră, delegația Adunării de Stat a R.P. Ungare condusă de tov. Ronal Sandor, președintele Adunării de Stat a R.P.U. a sosit în Regiunea Autonomă Maghiară.

Oaspeții au vizitat localitățile Tuzsard, Gheorgheni, Ditrău, Toplița și Tirnău Mures.

Întîmpinați peste tot cu căldură membrii delegației țării prietene s-au

întreținut cordial cu numeroși cetățeni, intermedindu-se îndepoape de succesele înregistrate de ei în lupta pentru dezvoltarea economică a patriei.

La sediul statului popular al Regiunii Autonome Maghiare a avut loc un interesant schimb de experiență cu membrii comitetului executiv regional, deputați în Marea Adunare Națională și statul popular regional asupra problemelor legate de activitatea statului popular și a deputatilor.

Numeroase delegații de oameni ai muncii de peste hotare sosite în Capitală cu prilejul zilei de 23 August

Consiliul Central al Sindicatelor și Comitetul Central ale sindicatelor au invitat mai multe delegații de oameni ai muncii de peste hotare să ne viziteze țara cu prilejul zilei de 23 August 1956.

Pînă acum au sosit: din Anglia — Hilary Norwood, profesor din Bexsey Heath și Charles Evans Samuel, director de școală din Treberberri Glam. din Austria — Josef Sturm, membru în Președinția Sindicalului P. T. T. din Belgia — Brohke Aimable, miner din Horne și Ista Louis Joseph, miner din Seraing; din Franța — minerul Cristian Gales și Aimé Cathala, zidarul Germain Marc Rev, funcționar la Michele Louise Brochon, muncitor la René Georges Dubous, muncitor la feroviar Guy Suberville, Maurice Lalin, Yvonne Suberville, precum și o delegație de profesori alcătuită din Michel Delaire, profesor din Reims, Philippe Rabier, profesor la Colegiul Tehnic Viroflay, Jacques-Pierre Maurv, profesor din învățămîntul tehnic și Jacques Germain Marcel Cler, directorul Institutului Saint-Germain.

Din Italia au sosit Donato Soldani, profesor din Bari, Lucia Mercurelli, profesor din Roma, Fernanda Serafini din Gallo, profesor din Cuno și Ios Pisoni, activista sindicală din Mexic a sosit Hilare Mitromentes, activist sindical din Sudanal Francez au venit Lamine Sow, și Aissata Sow, activști sindicali, iar din R. Vietnam au venit Nguyen Tonng Cip, secretar al Confederației Generale a Muncii, Pham Thi, șef al Biroului de legătură internațională a Confederației Generale a Muncii, din R.D. Vietnam, Nguyen Due Khoi, director al Serviciului Sănătății din Hanoi, Nguyen Chin Lien, director adjunct al Școlii de cadre sindicale, Nguyen Thi Chong, muncitoare la Poșta din Hanoi, și Pham Ba Lam, muncitor portuar din Haiphong.

În cursul ultimelor zile, oaspeții au vizitat diferite întreprinderi din Capitală, Muzeul de istorie a partidului, Muzeul Satului, Combinatul poligrafic „Casa Științei” și au asistat la diferite spectacole.

(Agerpres)

O nouă operațiune C. E. C.

Direcția Generală a Caselor de Economii și Consumații anunță introducerea unei noi operațiuni pentru cetățenii ce doresc să-și păstreze banii pe librete de economii un timp mai îndelungat; depunerile pe termen cu dobînda 6%.

Informații se pot lua la toate unitățile C.E.C.

În atenția posesorilor de obligațiuni

Peste 800 de obligațiuni C.E.C. leșite obligătoare la tragerile la sort, printre care obligațiunile seria 2732 Nr. 40 și seria 10167 Nr. 40 care au ieșit obligătoare cu 10.000 lei, nu au

foșt prezentate unităților C.E.C. pentru încasarea câștigurilor.

De asemenea, câștigurile de 5.000 lei cauzate obligațiunilor seria 1517 Nr. 14; seria 10003 Nr. 38; seria 10143 Nr. 47 și seria 11607 Nr. 29 nu au fost încasate încă de titulari.

Direcția Generală a Caselor de Economii și Consumații invită pe titularii acestor obligațiuni să se prezinte la unitățile C.E.C., spre a-și încasa câștigurile.

Totodată sînt invitați deținătorii de obligațiuni C.E.C. care nu au urmărit cu regularitate rezultatele tragerilor la sort, să cerceteze cu atenție listele oficiale de câștiguri ce se găsesc la succursalele C.E.C.

Suezul — mica istorie a unei mari afaceri (IV)

• Vremea sclaviei a trecut • marina de război britanică nu mai poate hotărî • Zile de sărbătoare în Egipt • Soarta egiptenilor • „Jos miinile de pe Suez!”

În 1914, Egiptul era ocupat de englezi, dar „legal” el era încă suzeranitatea Turciei. Odată izbucni războiul, Turcia a devenit adversara Angliei. Atunci aceasta din urmă a dat lovitura de grație: ea proclamă separarea Egiptului de Turcia. Dar independența egiptenilor durase doar o cupă: astăzi e necesar ca din protectorat turc, Egiptul să treacă sub protectoratul britanic. Se părea că nimeni nu mai poate stîngeri stăpînire engleză în zona Canalului de Suez.

Dar societatea de-acasă nu se potrivește cu cea din lîrg. Sub influența Marii Revoluții ruse din Octombrie 1917, începe stîrșitul sistemului colonial. Forțele patrioților din Egipt se ridică îndreptate la luptă împotriva „protecțiilor” engleze. În 1922 Anglia simte că nu mai poate stăpîni în Egipt cu mijloacele de pînă atunci. Ea renunță la protectorat și acordă Egiptului o independență cu totul formală și un simulacru de „constituție”. Rămînd în continuare sub ocupația trupelor engleze, Egiptul rămîne mai departe sclavul Companiei de Suez și al acționarilor acesteia, cărora — de departe de cîminele lor — soldații britanici le apară cu îndrîjire interesele.

Dar egiptenii nu se pot împăca cu sclavia și Anglia are adesea de potolit „demonii”.

În 1936 vasele Italiei fasciste trec prin Suez, transportînd trupe și armament spre Etiopia pe care Mussolini avea să o cucerască curînd. Egiptenii sînt pe drept cuvînt neliniștiți de creșterea valului turbure al fascismului. Anglia face din această ocazie un nou prilej de întărire a pozițiilor ei în zona Suezului. În 1936 ea încheie cu Egiptul un așa zis tratat de „alianță” care sub pretextul „ajutorului militar” îngăduiea sporea numărului trupelor engleze în Egipt, ocuparea punctelor strategice ale țării. În jurul Canalului de Suez se instalează tabere militare — care dublează par-că în mod simbolic uriașele rezervoare de petrol ce se înîră de-a lungul Ca-

nalului purtînd înscrise cu litere mari, numele marilor societăți petrolifere...

Socoteli jubiliare și media virstei egiptene

Între timp contabilii Companiei nu mai prididese cu socoteliile. În 1920 câștigurile nete ale acționarilor se ridică la 143.700.000 franci. În 1930 cineva calculează profiturile obținute timp de 60 de ani. Exprimată în franci ar cifra era multe zerouri: 4.000.000.000. ceea ce reprezintă de 10 ori suma totală a cheltuielilor investite pentru construcția Canalului! În anul de dinaintea izbucnirii celui de-al doilea război mondial o acțiune care avea în 1924 valoarea nominală de 250 franci este cotată la 23.000 franci! Englezii deținători ai pachetului de control al acțiunilor Suezului, sînt în același timp deținători unei avari uriașe...

Sîntem în același an în care călătorii inapoi din Egipt povestesc despre crăciunile care izbucniră ochii și revolta sufletul. De o parte vîile luxuase ale directorilor și funcționarilor superiori ai Companiei înfrîndu-se de-a lungul Canalului de Suez; pe de altă parte colibe de vracasuri și frunze ale egiptenilor care îngrijesc de instalațiile canalului. De o parte mașini moderne în care puștii europeni își poartă buzunari; pe de altă parte localnici lucrînd pămîntul cu mijloace care nu s-au schimbat de la vremea faraonilor. Pe de o parte strălucire, lux, viață îmbelșugată; pe de altă parte mizeria, cea mai neagră, una din cele mai schîntece medii ale duratei vîilei Egipt și încă nu numai să sufere ci și să lupte...

El nu pierde speranța în ziua dreptății care trebuie să vină...

Nu e ușor să fii englez în Egipt...

După cel de-al doilea război mondial, lupta egiptenilor pentru libertate intră într-o fază nouă. În 1946 au loc uriașe demonstrații de

Canalul de Suez se acoperă de reclama-pitoare: „Standard Oil”, „Ford”, „Coca-Cola”. În consiliul de administrație al Companiei de Suez apare un american. Cu prilejul instalării lui, viceconsulul american la Cairo declară: „Unde ne-am instalat odată nu mai plecam așa repede”. Vremurile sînt însă în continuă schimbare și dacă alădată străinii își pun deoparte stăpînire în Egipt, a venit vremea în care poporul egiptean înțelege să și hotărască singur soarta. Orientul se descătușează din lanțurile imperialismului. Egiptul are exemplul Chinei, al Indiei. Anglia, slăbită de un rege corupt, Faruk, nu mai e în stare să stăvilească avîntul spre libertate. În iulie 1952 Faruk este alungat din țară. Două ani mai tîrziu, Anglia trece la sezemze: acordul conform căruia soldații britanici armează să părăsească țara.

„Canalul e al nostru”
Acesta s-a întîmplat la 18 iunie 1956. Cînd ultimul soldat britanic s-a imbarcat pe ultimul vas englez care părăsea Egiptul țara a fost în sărbătoare. Zări nu se deschi-deau în fața felăului și a creșcătorilor de câinile, a muncitorilor și a în-telecțuailor egipteni. Numai în zona Canalului de Suez lucrările păreau neschimbate. Vasele diversonale încă își purtau pavilionete prin apele mîlci.

Cîndva Anglia îndreptăre pe francezii din Egipt. Pe lume sînt încă unii dispoziți să îndreptăreze la rîndu-le pe englezi din zona Suezului. În 1945 S.U.A. începe să se amestece în treburile Companiei de Suez. Magnați americani cumpără acele acțiuni ale Companiei pe care le deținea Vaticanul. Prin făgăduieli demagogice americane se infiltră în economie Egiptului. Autostrada care însoțește

Canalul de Suez se acoperă de reclama-pitoare: „Standard Oil”, „Ford”, „Coca-Cola”. În consiliul de administrație al Companiei de Suez apare un american. Cu prilejul instalării lui, viceconsulul american la Cairo declară: „Unde ne-am instalat odată nu mai plecam așa repede”. Vremurile sînt însă în continuă schimbare și dacă alădată străinii își pun deoparte stăpînire în Egipt, a venit vremea în care poporul egiptean înțelege să și hotărască singur soarta. Orientul se descătușează din lanțurile imperialismului. Egiptul are exemplul Chinei, al Indiei. Anglia, slăbită de un rege corupt, Faruk, nu mai e în stare să stăvilească avîntul spre libertate. În iulie 1952 Faruk este alungat din țară. Două ani mai tîrziu, Anglia trece la sezemze: acordul conform căruia soldații britanici armează să părăsească țara.

„Canalul e al nostru”
Acesta s-a întîmplat la 18 iunie 1956. Cînd ultimul soldat britanic s-a imbarcat pe ultimul vas englez care părăsea Egiptul țara a fost în sărbătoare. Zări nu se deschi-deau în fața felăului și a creșcătorilor de câinile, a muncitorilor și a în-telecțuailor egipteni. Numai în zona Canalului de Suez lucrările păreau neschimbate. Vasele diversonale încă își purtau pavilionete prin apele mîlci.

După naționalizarea de către Egipt a Companiei Canalului de Suez, vase sub toate pavilionetele trec neîntrerupt prin canal.

1968 a luat sfîrșit cu 12 ani înainte. Egiptul cîștigă 12 ani de beneficii ceea ce pentru un țînăr stat independent e un lucru de seamă.

Duminica următoare naționalizării Companiei de Suez, pe malul Canalului au venit zece de mii de egipteni. În automobile, pe cămile, sau pur și simplu pe jos, ei se pîmbă de-a lungul apelor albastre ale Suezului. Ei fac semne marinarilor de pe vasele care trec pe Canal și le strigă: „Canalul e al nostru!”.

Dreptatea nu se teme de cruciștoare

La Londra și la Paris, guvernele caută cu înfrigurare soluții pentru întoarcerea lucrurilor înapoi. Dar egiptenii, care au singurul punct liberat nu-și vor pune din nou gîtul în laț. Canalul de Suez trece pe teritoriul Egiptului, a fost construit de egipteni, cine ar putea contesta acest drept de a-și folosi beneficiile cum cred mai bine de vînt? Zărește și radoul egiptean revîntăcînd angajamentul solemn al guvernelor egiptene: traficul internațional prin Suez va fi lăsat totuși respectat. Toate vasele, toate pavilionetele vor putea trece ca și pînă acum. Numai direcția taxelor de tranzit se schimbă; ele nu vor mai fi încasate de foștii acționari (care vor primi de altfel despăgubiri pentru acțiunile lor, conform cursului acțiunilor Suez la bursa din Paris în ajunul naționalizării), ele vor fi încasate de către Egipt

